

WPROWADZENIE

Pierwsza w kolejności numerycznej dzielnica posiada również pierwsze miejsce w liczbie majestatycznych zabytków, jakie się tu znajdują; na tej ograniczonej przestrzeni. Przede wszystkim jest tu część najbardziej prestiżowych muzeów w Paryżu: *Louvre*, *Arts-Déco*, *Orangerie*, *Jeu de Paume*. Słynne pomniki: *Sainte-Chapelle*, *Palais-Royal*, *Palais de Justice*. Barokowo-poetyckie miejsca jak: *Les Halles* czy *Square du Vert-Galant*. Trzy z czterech królewskich placów Paryża znajdują się przynajmniej częściowo w omawianej dzielnicy: *Place Vendôme*, *Place des Victoires*, *Place Dauphine*.

Oczywiście spacer i odpoczynek w przepięknym *Jardin des Tuileries* jest obowiązkowy.

Od kościołów, takich jak *Saint-Eustache*, *Saint-Germain – l’Auxerrois* czy *Sainte-Chapelle*, po wszelkiego rodzaju konstrukcje i pomniki: *Pont-Neuf* i statua Henryka IV, *Fontaine des Innocents*.

Ulice, których nazwy są znane daleko poza Miastem: *rue de Rivoli*, *avenue de l’Opéra*, *rue Saint-Honoré*.

Obszar 1. dzielnicy, jet niewielki i wynosi 183 ha (to znaczy, daleko poniżej średniej). Jej granice wzdłuż Sekwany to środek krótkiego ramienia rzeki od *Pont Saint-Michel*, w środkowym biegu rzeki do wysokości końca *Ogrodów Tuileries*. Znajduje się tu 7 mostów.

W skład 1. dzielnicy wchodzi również mniejsza część wyspy *Île de la Cité* z *Conciergerie*, *Palais de Justice de Paris*, *Sainte Chapelle*, *Place Dauphine* czy *Square du Vert-Galant*.

Po tej stronie rzeki, miasto rozwijało się dopiero później. Paryż Gallo-Romański i Paryż Merowingów został ograniczony do okolic, na zboczach góry *Sainte-Genevieve*, terenu *Saint-Germain-des-Prés*. Na prawym brzegu były tylko lasy i bagna. Gdy w IX wieku Paryż został oblężony przez Wikingów, zniszczyli oni w tych stronach skromną kaplicę, wówczas nazywaną *Saint-Germain-le-Rond*, a obecnie kościół *Saint-Germain l’Auxerrois*.

Po roku tysięcznym miasto zaczęło rozrastać się, ale początkowo od strony wschodniej, między *Châtelet*, a *Hôtel de Ville*; w związku z tym 4. dzielnica powstaje jako pierwsza, ale prawie przez sto lat. Paryż szybko kwitnie i pod koniec XII wieku, cały centralny teren pierwszej dzielnicy był już zamieszany. Obszar pierwszej dzielnicy został więc uwzględniony w obwarowaniu, które ustawił wokół miasta król Filip August.

W obecnym kształcie 1. dzielnica istnieje od 1860 roku.

